

Životopis: Miloslav Martenek

- Narodil se 16. září 1933 v Praze, kde prožil dětství, ale považuje se za Jihočecha, neboť většinu svého života strávil na Borku v Českých Budějovicích a na letišti v Plané.
- Druhá světová válka pana Martenka příliš neovlivnila, ale setkával se s ní každý den. Nacisté zkrátka byli všude. Za války například museli při německém svátku zpívat nacistickou hymnu, jeho otec musel v jedné firmě vyrábět motory do letadel pro Luftwaffe a při amerických náletech se s ostatními obyvateli domu schovávali ve sklepech. Během Květnového povstání pražského lidu se jeho otec tři dny nevrátil domů, byl na barikádách.
- Letectví i kreslířství ho provázelo celým životem. Již jako dítě byl členem modelářského klubu. Po základní škole úspěšně prošel přísnými zdravotními prohlídkami, díky kterým mohl nastoupit na letecké učiliště. V prvním roce probíhala teoretická výuka např. navigace, meteorologie, technické části letadla apod. Následně se připojila i výuka praktická, která začínala na letounech C5, poté začal létat i s výkonnějšími stroji, studium zakončil na bitevních letounech T33V. V roce 1955 byl zařazen k 1. stíhacímu leteckému pluku v Českých Budějovicích. Během následujících třiceti let zde působil v různých funkcích. Jako velitel stíhací letky cvičil budoucí stíhací piloty a mezi nimi byl i Vladimír Remek. Budoucí první československý kosmonaut, se kterým ho pojí krásné přátelství dodnes a pravidelně se setkávají na leteckých akcích.
- V roce 1974 při rutinních nácvičích akrobacie se dostal do mimořádně složité situace, při níž mu při obratu nad Strakonice vysadil motor a nezbývalo mu nic jiného, než se u obce Chlumec katapultovat. Katapultace byla úspěšná a panu Martenkovi se jako zázrakem nic nestalo, až na pořezaný nos. Celou akci tak mohl později s kamarády náležitě oslavit.
- V roce 1979 v rámci akce „L“ byl vyslán do libyjského Tripolisu, učit létat velmi mladé chlapce i děvčata a tím se podílet na založení střední letecké školy. Zároveň tím mohl přenechat „kantorství“ v ČSSR mladším. Se zdejšími žáky se domlouval angličtinou, která byla velmi zjednodušená, tzv. „BOSAMBO english“. Na některé žáky zapůsobil tak silně, že po letech, konkrétně od Marušky, dostal pohled s oslovením: „Dear Father...“
- V roce 1983 po čtyřech letech opustil Tripolis a nastoupil do tehdejšího Svazarmu v pozici jihočeského krajského náčelníka leteckého aeroklubu, kde měl na starosti letiště např. Strakonice, Tábor, České Budějovice, Soběslav a Jindřichův Hradec. Od devadesátých let, po zrušení organizace Svazarm, létal jako člen Jihočeského aeroklubu se sportovními letadly, a to až do svých 80 let.
- Celý život ho provázelo malířské a kreslířské nadání, které zdědil po svém otci, malířijnejen pokojů, ale i obrazů. On sám nejčastěji kreslil vtipy, a to nejen s leteckou tematikou, kterých za svůj život nakreslil hned několik set a věnuje se jim dodnes. Jednou z humorných příhody např. zákaz létání bez tzv. Startovky, což byl kreslený letecký vtip, který nesměl nechybět u instrukcí před vzletem.
- Později se dostal i do ASUTu (armádní soutěž umělecké tvořivosti), kde navrhoval interiéry. Jeden z jeho návrhů dokonce vyhrál a díky tomu se poprvé dostal do novin. V roce 1970 začaly být vydávány v tehdejší deníku Jihočeská pravda jeho první vtipné koláže. Jeho vtipy bavily spoustu čtenářů, avšak ne vždy byl vtip správně pochopen. Dokonce jedna z jeho koláží zapříčinila sepsání petice občany Pelhřimova, protože údajně zesměšnil jejich odvedenou práci.

- Pan Martenek prožil opravdu dobrodružný, bohatý život a ničeho nelituje. Každé ráno vstává s optimistickou náladou, kterou si udržuje každodenní péčí o svůj domek a stále ho těší usednout za stůl a kreslit další a další vtipy. Velkou radostí jsou mu i jeho pravnučky, které také zdědily rodinný výtvarný talent.